

Voor uw medeleven en belangstelling tijdens Harrie's ziekbed en na zijn overlijden, zeggen wij u hartelijk dank.

Truus Cremers-Bouten
Arjan en Conny
Bart

Ter herinnering aan

Harrie Cremers

echtgenoot van

Truus Bouten

Geboren op 24 april 1930 te Vierlingsbeek en overleden te Groeningen op 12 juli 2010. We hebben hem te ruste gelegd op de R.K. Begraafplaats te Vierlingsbeek op 17 juli 2010.

"Beste Minsche van Gruninge en Bek"

Met deze woorden begon Harrie zijn teksten. Ze stonden vol anekdotes, tijdsbeelden maar waren vooral doorspekt met veel humor.

Harrie is geboren en getogen aan de Voortweg /den Heihoek. Hij bouwde daar met familie en vrienden een huis op nr. 9A en woonde daar zijn verdere leven met Truus en Arjan werd er geboren.

Op Voortweg 9A was je altijd welkom. Jong en oud genoten van Harrie zijn verhalen en Truus haar zorg. Lekker dollen met Bart en hem bestoken met dialect. Ja, volgens Bart praatte opa toch wel een heel vreemde taal. En als het allemaal te lollig werd corrigeerde Truus met: "*Harrie ziet toch stil*".

De tuin was Harrie zijn passie waarin hij zijn creativiteit en energie kwijt kon.

Veel kleuren, een vijver en kersenbomen. De kersen werden verkocht en de opbrengst gaf de trotse opa aan zijn kleinzoon.

Naast zijn huis was zijn tweede woning, zijn atelier, of zoals wij zeggen: zien 'hókske'. In sigaretten- en sigarenrook creëerde Harrie zijn kapellekes, heiligbeelden en dekenkisten uit eikenhout. Elk beeld had een verhaal dat hij op een mooie manier kon vertellen.

"Je beelden staan overal en zijn een blijvende herinnering aan jou".

Harrie heeft bijna zijn hele leven gewerkt als buitendienst-medewerker CZ. Maar was bij zijn klanten bekend als 'de ziekenfondsmensch'. Plichtsgetrouw maar voor iedereen een praatje en natuurlijk donderdag's avonds spreekuur met de wachtkamer in de keuken. Samen met zijn collega's naar vergaderingen in Tilburg. Sterke verhalen en veel gelach. Ook na zijn pensionering bleef de band tussen Harrie en zijn oud-collega's hecht en dit was een cadeautje in Harrie zijn leven.

In het verenigingsleven is Harrie altijd actief geweest: KAJ, Verkennerij (mannen met pit), het Gilde en natuurlijk carnaval. In de buut-ton en met de boerenbruiloft als de pastoor van Gruninge. Waarbij hij het een hele eer vond dat sommige mensen dachten dat hij werkelijk de pastoor van Gruninge was.

In de klas van Juf Lakemond dacht Harrie al als kleine jongen aan verre reizen. Zijn dromen hierin zijn uitgekomen. Allerlei historische bestemmingen heeft hij bezocht met als hoogtepunt de reis met Will naar Egypte. Hij kuste bij aankomst de Egyptische grond.

Zijn ziektebed werd de laatste maanden erg zwaar. Ons Mam heeft hem op een geweldige manier verzorgd. Zondag heeft hij me nog verteld dat hij zijn petje voor haar afnam.

"Pap, ik ben blij dat je op een rustige manier afscheid van ons hebt kunnen nemen en je gaat nu je laatste reis maken, begeleid door een St. Christoffel, die je zelf hebt gemaakt. Ik hoop dat je op je nieuwe bestemming net zo veel kan genieten als dat je hier hebt gedaan".

Pap het ga je goed en tot ziens.

En moi braaf blieve.